

Gdy budzą się gremliny

Rozmowa z Rickiem Carsonem, twórcą stosowanej m.in. w coachingu metody poskramiania gremlina i autorem książek o niej

■ Kim lub czym jest tytułowy gremlin? Czy ma go każdy i w jaki sposób można go zidentyfikować?

- Gremlin to potwór naszego umysłu. Jego intencją jest zniszczenie naturalnego ja, piękna wewnętrznego, które nosimy w sobie. Nikt nie wie, skąd on tam się wziął, ale oewnętrznej dwoistości duszy pisze się od tysięcy lat. W każdym z nas jest taewnętrzna dwoistość, konflikt pomiędzy pięknem ukrytym głęboko w naszym wnętrzu a tym, co ja nazwałem gremlinem. Metoda poskramiania gremlina jest bardzo praktyczną, skoncentrowaną na chwili obecnej, strategią uwalniania duszy od ciemnej strony naszego umysłu.

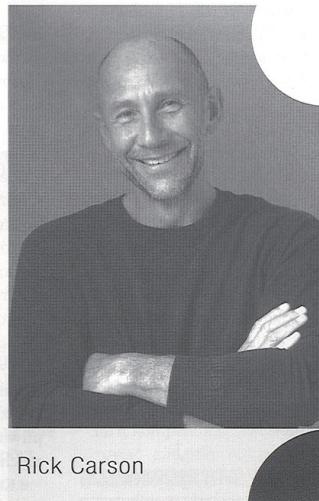
Każdy ma swojego gremlina. Jego obecność można odczuwać w ciele. Na przykład jednym z symptomów jest płytki oddech, któremu towarzyszy napięcie psychiczne, czasami, co bardzo smutne, prowadzące do cięzkich chorób.

Naturalnym stanem człowieka jest pokój, który może oczywiście być zburzony przez okoliczności życiowe, takie jak śmierć ukochanej osoby lub coś bardziej przyzmiennego, np.

uporczywy dźwięk klaksonu na drodze. Ale kiedy na scenę wychodzi gremlin, skutki przekreślonego przypadku są przedłużane w nieskończoność. Efekt jest taki, że cenne momenty naszego życia upływają w niespełnieniu, zamiast majać w pokoju duszy, co jest naszym naturalnym stanem.

■ Czy gremliny ujawniają się w organizacjach? W jaki sposób mogą szkodzić firmom?

- Każda organizacja to sieć pojedynczych ludzi. A wszyscy ludzie, i przez to wszystkie organizacje, przechodzą okresy wzmożonego stresu. Wtedy pojawiają się gremliny. Pozostawione same sobie przedłużają ten okres o wiele dłużej niż to konieczne. Kiedy to się zdarzy, pieniądze, które powinny zwiększać zysk firmy, są kierowane na radzenie sobie z negatywnym podejściem, obwi-

FOT. Archiwum

Rick Carson

naniem, wzrostem liczby zwolnień lekarskich, spóźnieniami i zwolnieniami. Kiepskie morale kosztuje organizacje bardzo dużo.

■ Jakie mogą być gremliny typowe dla kadry zarządzającej? Czy istnieją jakieś szczególnie metody walki z nimi?

- Najczęstszymi gremlinami menedżerów są typ obwiniający, mącielski, który ujawnia się w sytuacjach stresowych, szukając wokół winnych zaistniałej sytuacji, próbując natychmiast ich wskazać, zamiast ją rozwiązywać. Następny to robot, asekurant, osobnik, który nie ryzykuje, nie wychyla się. Menedżer z takim gremlinem jest zazwyczaj świetnym specjalistą, to podejście do życia, sposób dotarcia do głębi naszej duszy. Mimo tego, z czym się zmagały, głęboka zmiana musi dotyczyć naszejewnętrznej dwoistości pomiędzy naszym najczystszyim ja i naszymi wątpliwościami na temat nas samych.

■ Kto jest bardziej zmotywowany do przeprowadzenia zmian przy zastosowaniu tej metody: ludzie, dla których jest to terapia, czy ci, którzy dzięki niej chcą podnieść swoje wyniki, np. topmanagement?

- Nie ma to znaczenia. Wszyscy szukamy tego samego. Wszystkie te techniki są cenne, ale same w sobie nie będą prowadziły do pokoju wewnętrznego. Tego nie znajdziemy w pieniądzach, butelce whisky, jedzeniu, pięknym domu, błyszczącym samochodzie czy w związkach z innymi ludźmi. Musimy

cej to: obwinianie, nieroziwiązane konflikty, unikanie konfrontacji. A przecież właściwe zarządzanie konfliktami sprzyja rozwojowi organizacji. Spoby radzenia sobie z nimi to promowanie otwartej komunikacji, gdzie różnice zdają się wręcz oczekiwane i w otwarty sposób, bez skrepowania, wyrażane.

■ Czy metoda poskramiania swojego gremlina może być stosowana w coachingu i czym różni się od dotychczas stosowanych? Co jest specyficznego w tej koncepcji?

- Coachowie dostaną nowe narzędzie do pracy. Ale metoda poskramiania swojego gremlina to coś więcej niż technika, to podejście do życia, sposób dotarcia do głębi naszej duszy. Mimo tego, z czym się zmagały, głęboka zmiana musi dotyczyć naszejewnętrznej dwoistości pomiędzy naszym najczystszyim ja i naszymi wątpliwościami na temat nas samych.

■ A jakiego Pan miał gremlina?

- Mój jest taki sam jak innych ludzi. I jestem oddany temu, aby go poskramiać i jestem w tym dobry. A jak to robić? To dłuższa historia, można o niej przeczytać w książce „Poskrom swojego gremlina” wydanej przez wydawnictwo KOS (przyp. tłumacza: patrząc na Ricka, jego wszechobercy społek i absolutną akceptację każdego człowieka, jest nadzieję, że „praktyka czyni mistrza...”).

TŁUMACZENIE
Joanna Baranowska

